

2668

2668

3477

2668

ZENEAKADÉMIA

LISZT MÚZEUM

Orsz. M. Liszt Ferenc Zeneműv. Főiskola	
KÖNYVTÁRA	
Lelkirova: 1943.	h. 4.
2668	tsz. alatt

op 6.

KRAKOWIACZEK.

Słowa Wł. Wolskiego.

Nie zaprędko.

Muz: M. Hertza Op. 6.

p

Miałem ci ja klacz - kę gniada bia - ło no - ga gó - ra - mi ska - ła - mi

p *f*

szła jak ro - wna no - ga miałem ci ja pa - sik brzęczały kó - łecz - ka kie - re - zyc zło -

f

ci - sta do - ko - lu - nie - siecz - ka i krowkę wo - bór - ce i dwa wo - ły si - we

wolniej

i cha - tę na ska - le i ży - cie sze - cze - sliwe od - kad cię dziew - czy - no ziemią przysy

2384

jak z początku i z żalem

pa - li nie mam nie i pły - wam zdry - ga w ka po - fa - li Bie - ży Wisła bie - ży piaskami żół

te - mi kiedyż kiedyż w róczę do krakowskiej ziemi bie - ży Wisła bie - ży piaskami żół

te - mi, kiedyż kiedyż wro - ę do krakowskiej ziemi, *coraz wolniej* kiedyż kiedyż w róczę

aż do końca
do krakowskiej ziemi, kiedyż kiedyż w róczę do krakowskiej zie - mi.

STARY ZALOTNIK.

Z pieśni Litewskich.

M. Hertza Op. 6.

Prędko.

z przesadzonym żalam

„Dziewczę mo - je ser - ce mo - je
„Chociem sta - ry mam ta - la - ry
„Ach dziewczyno ach ma - li - no

wesolutko i trochę zwawiej

czy - ty ko - chasz mnie?
mu - ro - wa - ny dwor,
czy mnie ko - chasz méw,

„Sta - ru - sze - czku go - la - be - czku nie chcę cie - bie
„w mowie żar - ty w ser - ca czar - ty w głowie dziwactw
„Dro - ga bi - ta z na - mi kwi - ta ru - szaj so - bie

nie!“ „Ach dziewczy - no ach ma - li no za - co gardzisz mna?“
 zbiór „ Nie wierz te - mu swia - tu - zle - mu co - tę potwarz siał,
 zdów „ Jam ba - ga - ty mam in - tra - ty, porzuć próz - ny strach,”

„Boś - ty sta - ry nie - do pa - ry nie chce ja - hyc twa.“
 „swia - ta - mo - wa Bo - ga - mo - wa mnie nie bę dzies miał.“
 „Nie chce cie - bie jak Bog w nie - bie, dla mniemilszy Stach.“

NA WIEKI.

Wiersz K. Brzozowskiego.

M. Hertza Op. 6.

Bardzo wolno.

f Ziemio mat-ko czyną wie-ki zegnám cie-bie żegnám? tak mi

smęt - no; ła - za cie - mnia mi po-wie - ki pu - ka, wo - ła ser - ca tętno na

wieki na wieki. - ach LIZST MUZEUM wieki cie żegnám, na

wie - ki na wie - ki *p*

Tak mi smętno wy - głą da - cie ła - sy w tej wio - sen - nej sza - cie
 Tam - pod ła - sem do - mek bia - ły w li - py u - krył się od spie - ki
 On nie słu - chał już po go - nił, jed - na gorz - ka, ła - ze u - ro - nił

po co, po co mi śpie-wa cie i wy gó ry i wy rze-ki na wie-ki na wie-
 w progu mat-ka i brat ma-ły oj ciec wo-ła o - si - wia ły, na wie-ki na wie-
 biegnac w kraj da-le ki tyl - ko wicher za - nim dzwonił na wie-ki na wie -

ki ki ki ziemio mat - - ko czy-na wie - ki
 ki ki ki
 pp p

żegnam cie - bie żegnam, tak mi smęt - no! łą- za ciemnia mi po wie - ki
 3 3

pu - ka wo - ła ser - ca tętno na wieki, na wieki ach ziemio, ach matko, na
 coraz

wolniej
 wieki cie żegnam, na wie - ki, na wie - ki

JAŚIENKO.

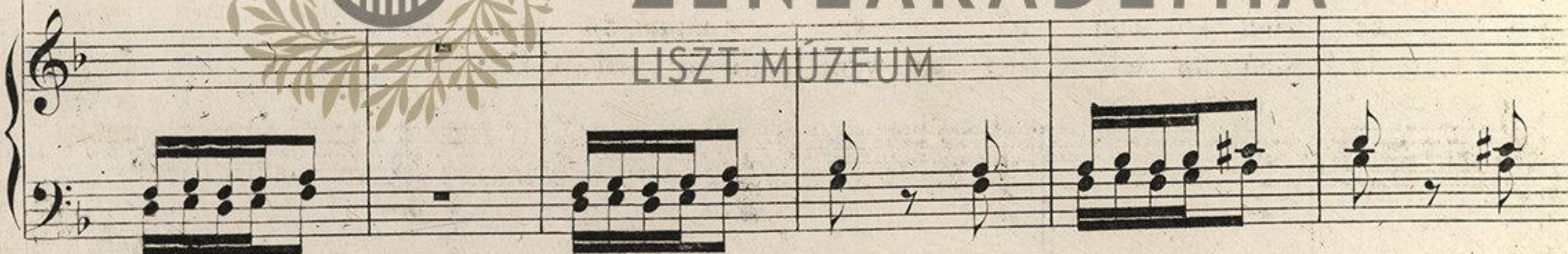
Wiersz Hr. Wł. Tarnowokiego.

M. Hertza Op. 6.

Nie zaprędko.

1. Co pół-noc cho - dzi - ła gdzie je - go mo - gi - ła, sza -
2. A wierzby co pła - cą sza - le - ja i ska - cą, szkie
3. I powstał zmo - gi - ły kró - le - wicz prze - mi - ły - od -
4. I powstał mło - dziezie stro - jo - ny wróż wie - niec od
5. I powstał Ja - sień - ko w łach - ma - nach z li - ren - ką na
6. Tam bę - dzieś się tu - lić i pie - ście i czu - lić tak
7. I słoń - ko - wsta - wa - ło, a dziewe - że się śmia - ło, oj

la - ła, pła - ka - ła sza - la ła war - ko - cze, tar ga - ła - war -
 le - ty ko - lu - ja, sza - le - ja, wich - ru - ja, szkie le - ty ko -
 py - cha go - rę - ką od - py - cha to nie mój Ja - sień - ko, to
 py - cha go - rę - ką od - py - cha, to nie mój Ja - sień - ko, to
 mie - czu się wspiera wąż ser - ce wy - że - ra chwy - ta go rę - ka to mój Ja -
 bę - dzieś szczę - śli - wi tam bę - dzieś szczę - śli - wsi - jak zy - i szczę
 sen - ne na gro - bie oj sen - ne na wie - ki już spa - ło na

ko cze, Ja - sień - ku mój mi - ły weź mnie do - mo - gi - ły,
 łu ja, Ja - sień - ku mój mi - ły weź mnie do - mo - gi - ły,
 nie mój Ja - sień - ku mój mi - ły weź mnie do - mo - gi - ły,
 nie mój Ja - sień - ku mój mi - ły weź mnie do - mo - gi - ły,
 sień - ko Ja - sień - ku mój mi - ły weź mnie do - mo - gi - ły,
 sli - wsi, Ja - sień - ku mój mi - ły weź mnie do - mo - gi - ły,
 wie - ki Ja - sień - ko z li - ren - ką w mo - gi - ły wziął so - bie,

trochę wolniej

Ja - sień - ku mój mi - ły weź mnie do - mo - gi - ły.
 Ja - sień - ku mój mi - ły weź mnie do - mo - gi - ły.
 Ja - sień - ku mój mi - ły weź mnie do - mo - gi - ły.
 Ja - sień - ku mój mi - ły weź mnie do - mo - gi - ły.
 Ja - sień - ku mój mi - ły weź mnie do - mo - gi - ły.
 Ja - sień - ku mój mi - ły weź mnie do - mo - gi - ły.
 Ja - sień - ko z li - ren - ką w mo - gi - ły wziął so - bie.

jak z początku

TO MOJA CORKA.

Z pieśni Lilewskich.

M. Hertza Op. 6.

Bardzo wolno.

Poj - de do - ga - ju do pstrej - ku kuł - ki po - ży - cę skrzy - deł
 Tam za - ku - ku - je przy sa - mem ok - nie czy nie u - sły - szy
 Zda - la od - da - na w dal za wie zio - na czyż - by - tu przy - szła

i pu szys - te piór - ki i - po - le - cę tam gdzie si - wy oj - cie
 mnie naj mil - sza mat - ka. Spuj - rza - la wokien - ko głos us - ly - sza - la
 ma - tkę swa zna - la - zła? Ja - sne war - ko - cze, ru - mia - ne li - ca

gdzie mo - ja mat - ka wy - gla - da - ja mnie i po - le - cę tam
 to mo - ja cór - ka mo - ja mi - ła to po - ku - ko wa - niu
 to mo - ja cór - ka mo - ja mło - da to!

gdzie wy - so - ki dwór, gdzie wiś - nio - wy sad i o - gró - dek rót
 i po gło - sie jej ach zda się być cór - ka mło - da cór - ka ma

i pole - cę tam, gdzie ogró - dek rót.
 ri - tar - dan - do

1996 JÚN - 4

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

1982